Ч. 246. Середа 21 (8) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З ради державної. — Справа тридержавного союза. — Вісти з Балкану. — Події в Росиї.

Вчерашне засїданє палати послів розпочало ся о годинї 3¼ по полудни відчитанєм внесень і інтерпеляций, між котрими була інтерпеляция пос. Ольшевского в справі нищеня лїсів, що належать до приходства в Лимановій. Відтак президент палати повідомив послів о скликаню делеґаций на 25 падолиста.

В дальшім ходї дискусиї над виборчою реформою промавляв при 4-ій ґрупі пос. Пахер, котрий обговорював обширно справу автономії і заявив, що Нїмцї чеські суть противні внесеню пос. Старжиньского. Полемізував з ним пос. Соботка, по чім дискусию замкнено, а бесїдники „за“ зрекли ся голосу, бесїдники же „против“ відступили від вибору бесїдника ґенерального. В голосованю принято 4 ту ґрупу закона і приступлено до нарад над ґрупою 5-ою т. є. до виборчої ординациї до ради державної. Референт меншости пос. Перґельт домагав ся представительства для нїмецкого населення в Празї, Пильзнї і Будієвицях. П. Толлінґер мотивував внесенє меншости о введеню плюрального права голосованя, пос. Хоц знов внесенє меншости в справі признаня чеській меншости в Долїшній Австриї заступництва в парляментї. Відтак забрав голос п. Василько і в довшій промові поборював деякі постанови предложеня, особливо справу лученя кількох громад в один виборчий округ. На тім перервано наради і назначено слїдуюче засїданє на нинї рано.

У віденьских дипльоматичних кругах говорять, що слова канцлера Нїмеччини про значінє і вигляди тридержавного союза відібють ся сильним відгомоном в парляментарних тїлах Італії і Нїмеччини. Заяву ґр. Більова о тридержавнім союзї мають скріпити заяви італїяньского міністра заграничних справ і п. міністра бар. Ерентали. Як Тіттонї так і бар. Еренталь складали желаня нїмецкому канцлєрови і подякували єму за єго поясненя і при першій нагодї бар. Еренталь в делеґациях, а Тіттонї в італїяньскій палатї послів скріплять вислови Більова. В римских дипльоматичних кругах впевнюють, що зараз по отвореню італїяньского парляменту Тіттонї на однім з перших засїдань дуже докладно пояснить відносини Італії до Австро-Угорщини і Нїмеччини і зложить заяву, що Італія непохитно стоїть при тридержавнім союзї. Супротив того, що публична опінія цїлої Італії єсть рішучим противником Австриї і тридержавного союза, Тіттонї мав зібрати великий материял, котрим буде старати ся побивати можливі закиди опозициї против Австриї. Тіттонї буде старати ся доказати, що відносини між правительствами Італії і Австро-Угорщини суть як найльояльнїйші, що Австрия єсть щирим прихильником союза з Італією. Заяви, які Тіттонї зложить ще сего місяця, мають бути, спільно з заявами бар. Ерентали і Більова, торжественним запереченєм розсїяних в послїдних часах вістий о розвязаню тридержавного союза. Всї три міністри заграничних справ мають спільно успокоїти тих, котрі гадають, що тридержавний союз єсть порукою мира в Европі. Тіттонї наміряє заявити, що Італія, як і перше, в тридержавнім союзї добачує головну підпору европейского мира і спокійного розвитку Італії; що нїколи не думала о виповідженю тридержавного союза, котрого перший, шістьлїтний реченець вже надходить. Коли союз заключено на 12 лїт, то як він не буде виповіджений перед упливом першого 6-лїтного периоду, буде тревати дальших шість лїт.

Терпимі турецким правительством грецкі ватаги знов дали ся в послїдних часах в знаки македоньским селам. Грецкі ватаги вимордували населенє кількох македоньских громад, а самі села попалили. Супротив того, що турецкі власти не мають сили чи волї спинити ті масові рїзнї і то нищенє, яке роблять Греки, македоньскі Болгари зачали орґанїзувати самооборону, віджила дїяльність болгарских комітетів. Після турецких вістий ті комітети розпоряджають більшими грошевими сумами, дістали карабіни і муніцию. Формують ся нові ватаги, а деякі вже переступили границю. В послїдних часах шефи революционерів відбули люстрацию місцевих комітетів; говорять, що в кількох місцевостях Македонії був також Сарафов. Незадовго має відбути ся конґрес всїх начальників комітетів. Хоч перед весною інтензивнїйша акция революцийна в Македонії неможлива, турецкі власти вже тепер укладають плян акциї против македоньских ватаг. — Ру-

КАРТИНА З ПОДОРОЖИ.

(З французского — Фр. Мурі).

(Конець).

Викопавши глубокий діл, мої люди складали до гробу, що полишило ся по тигровім пирі, коли нараз наткнули ся на тїло майже ненарушене. Лише рук не було, але не відорвав їх тигрів зуб. Уріз був надто рівний, довершений сокирою, чи мечем...

Найімовірнїйше то тїло переніс сюди тигр і покинув не знати з якої причини. Останки прочих жертв вкрили немов би щитом то забуте тїло і тим способом уратували єго від зубів ненаситних зьвірів.

— Капітане — сказав начальник дружини — той чоловік живе, я певний того.

Дїйстно серце єго ще било. Я влив єму до уст кілька капель рижевої горівки. Підніс повіки і зі страхом поглянув на нас.

— Не бій ся — сказав я — ти між людьми, котрі тобі нїчого злого не зроблять. Мої люди перенесуть тебе до нашого табору, там заосмотримо твої рани. По тім будеш мати до вибору, або лишити ся з нами, або нас покинути.

В очах нещастного проявив ся проблеск вдячности, хотів піднести ся і зложити менї поклін, після місцевого звичаю, але був такий слабий, що знов попав в безпамять.

Я чим скорше уложив єго на ношах, утворених з кількох галузий і з цїлою осторожностию перенесено єго до нашого табору. В аптичцї найшов я ліки до заосмотрюваня ран. В годину пізнїйше прийшов до сьвідомости і хоч дуже ослаблений, міг менї оповісти о страшній лїсній драмі минувшої ночи.

— Ви чули певне о війнї, яка вибухла була між князями Онґ-Кео і Кван-Те по смерти їх батька, короля Ксунґ-Тета. Той король іменував своїм наслїдником молодшого сина Кван-Те з кривдою старшого, Онґ-Кео. Віком ослаблений не міг оперти ся просьбам матери Кван-Те і ще за свого житя проголосив єго королем. Коли помер, як кажуть отроєний матерію Кван-Те, котрій було спішно бачити сина на престолї, не хотів князь Онґ-Кео признати власти брата. Уоружив своїх численних сторонників і по кількох побідах, приступив до столицї. Єго цїлковита побіда видавала ся вже певною, коли зраджений одним з товаришів, дістав ся в руки брата. Полякане єго войско розбігло ся.

Кван-Те помстив ся страшенно. Велїв віднайти всїх приятелїв брата і повідрубувати їм голови, але для вождів видумав страшнїйшу смерть. Князя Онґ-Кео брали на муки в спосіб як найбільше жорстокий, а знаєте, яку буйну уяву мають люди в нашім краю, коли розходить ся о те, аби вигадати як найбільшу муку.

Страшенно покалїчене тїло князя вбито вкінци на кіл в присутности єго сторонників, а відтак кинено зголоднїлим псам з сусїдної пагоди на жир. Під численною вартою заведено нас до лїса, звістного з множества кровожадних тигрів. По кількох днях походу задержались ми на полянцї, де ви найшли мене серед останків моїх товаришів недолї. По черзї ведено нас під пень, де кат відтинав нам обі руки, аби ми не могли утїкати, а відтак кождого привязано до дерева і так нас полишено серед лїса.

Була дванайцята година. Цїле пополудне терпіли ми страшні муки задля наших покалїчених рук. В перших годинах нїхто не жалував ся, але під конець дня роздали ся зойки, бо великі болї справляли нам врізуючі ся в тїло шнури.

Коли настала ніч, завітрили нас тигри і почали кружляти в нашім сусїдстві. Тріскіт галузя звіщав, що наближали ся до нас. Коли настала цїлковита темнота, бачили ми в гуща-

муньске посольство у Відни заперечує вісти о румуньскій пропаґанді в Македонії і о участи Румунів в акциї революцийних ватаг. Румуньске правительство старає ся лише розслідити, які села Куцоволохів знищили грецкі ватаги і кілько Куцоволохів убито. Вислід слідства буде оголошений.

Вчера відбули ся в Петербургі збори „Союза 30 жовтня" при участи кількасот осіб. Ґучков, обнявши провід, зазначив в своїй промові, що теперішні вибори до Думи докажуть імовірно більшого зрозуміня річи і більше зрілих пересьвідчень. Хто хоче осягнути горожаньскі права в дорозі революциї і потрясеня вітчини, нехай голосує за кадетами і иншими сторонництвами, стоячими по лівій стороні. Що до сторонництв правиці, то їх стремленя в справі аґрарній, робітничій і шкільній суть поступово-демократичні. Будуть они — каже бесідник — пожаданими союзниками, коли не нині то в день по виборах, в борбі о стережене прав монархічної власти державної, в справі національній і справах сьвітової політики. — З другої сторони я, що єсьм надто великим сторонником конституциї і що вірю в величаву будучність російскої монархії на основі признаня великих демократичних реформ, бачу, що виступають для охорони самодержавія живла, які довели нас вже до катастроф. Бою ся тих людий, гадаю, що не можуть они поділяти наших пересьвідчень, іменно в тім напрямі, що основа монархічна мусить бути конституцийна що до форми, а демократична що до своїх задач. — Мілюкин заявив, що законодатна праця кабінету Столипина єсть вправді що до форми неконституцийна, але в своїй сути ділає успішно, бо відповідає вимогам часу і находить признанє населеня. Можна в тім бачити доказ, що навіть тяжка бюрократична машина переймає ся засадами жовтневого манїфесту, що заповідає на будуче мирну спільну працю заступників народа з правительством. — Фляваков виголосив бесїду, в котрій між иншими сказав: Союз 30 жовтня гадає, що вітчина не єсть власностию одного сторонництва, але противно сторонництво єсть слугою вітчини. Любимо вітчину, не хочемо, аби кров наших земляків заливала улиці російских міст. Бажаємо, аби в краю панувала засада горожаньскої рівности, а не змінчивий вплив сего або того сторонництва. Не обіцюємо нічого, чого не можемо довершити, не підписуємо векселя, котрого не всціємо викупити. Ми оборонці права і справедливости. Ми пересьвідчені, що щастє народа не в стали меча, але в зелїзї леміша. Ми противники хреста, на котрім прибивають нових сьвятих, але почитаємо хрест нашого Спасителя, котрий за ціну власного житя висказав слова мира і любови. Ісповідуємо засади монархічні, але монархія не єсть нашим символом, хоч єсть для нас сьвята, бо віддала великі услуги культурі нашого краю. Однако не подамо руки тим, котрі не хотять позволити монархам Росиї, аби панували яко освободителї над горожанами, а а не над невільниками. Єдність робить сильним. Приступім до виборчої урни з молитвою, аби Бог зіслав нам пророка, котрий зможе Росию спасти. Нехай живе вільне российске царство, правлене царом, котрого дорадниками суть найлїпші уми і найлїпші серця вітчини.

Новинки.

Львів, дня 20-го падолиста 1906.

— За упокій бл. п. Цїсаревої Єлисавети відправлено вчера у всіх трох тутешних архікатедральних церквах торжественне богослуженє. Такі самі богослуженя відбули ся також і у всіх парохіяльних церквах у Львові, в котрих взяла участь також шкільна молодїж увільнена того дня від науки.

— Начальний директор почт і телеґрафів п. Сеферович виїхав в урядових справах до Відня. Заступство обняв старший радник почтовий п. Людв. Пікор.

— Преосьв. епископ Григорий Хомишин приїхав дня 17 с. м. до Коломиї на пятидневну духовну місию і на візитацию парохії і шкіл.

— Буря. Дня 10 с. м. о годині 6-ій вечером видко було в Коломиї на заході блискавиці в горах. Відтак настав дощ з бурею, котра тревала до 12-ої години в полудне слідуючого дня. В наслідок тої наглої переміни настала діймаюча студінь з приморозками.

— Фаховий крамарский курс уряджує філія тов. „Просьвіта" в Коломиї при участи делеґата дирекциї „Народної Торговлї" зі Львова. На тім курсї будуть учити: книговодства, купецких рахунків, товарознавства, кореспонденциї, приписів почтових, закона торговельного і т. п. Услівя принятя суть: 1. Треба вміти читати і писати, що маєсь доказати сьвідоцтвом шкільним, або посьвідкою від місцевого пароха чи то учителя. 2. Треба бути членом тов. „Просьвіта" (хто ще не єсть членом, мусить зараз вписати ся і зложити членьску вкладку). 3. Зложити 3 К вписового. Курс розпічне ся з початком грудня т. є. 1 н. ст. 1906, коли не зайде яка перешкода. В разі пізнїйшого отвореня сего курсу, будуть кандидати о тім осібно повідомлені. Наука на тім курсї буде удїляти ся безплатно, однак кандидати мають удержувати ся своїм коштом в Коломиї, через цїлий час науки, т. є. через цїлий місяць. Зголошувати ся просто без жадної переписки і то чим скорше до філії товариства „Просьвіта" в Коломиї (Народний Дім І. пов.) в канцеляриї „Покутского Союза".

— Дрібні вісти. Краєвий інспектор пар. шкіл, п. Маґїв, візитував послідного тиждня народні школи в Коломиї і в коломийскім окрузї а потім виїхав до гвоздецкого округа. — До Парани в Бразилії виїздять дня 24 с. м. оо. Василияни Сімків і Тигла враз з братчиком столярем Будним. В Парані єсть тепер 40.000 Русинів а всего лиш трох сьвященників: Василияни о. Шкирпан в Прудентополіс і о. Бжуховский в Люценї а в Ріо-Кляро о. Никон Роздольский. — При ул. Мілковского у Львові завалив ся вчера в полудне новопоставлений мур на просторі 6 метрів і засипав робітника Івана Бірика. Тяжко раненого в станї непритомнім відставлено до шпиталю. — З пода реальности при ул. Котлярскій ч. 1 вкрадено на шкоду Емануїла Пірґера біле вартости 300 корон. — П. Мариянови Куликовскому в реальности при ул. Крижовій ч. 33 вкрадено з курника 13 курок. — В Триєсті прокинула ся джума на пароході „Австрия". Від набору на тім суднї мав заразити ся моряк Давидович з парохода „Каліпсо" і помер. Пароход „Австрия" очищено і десінфекціоновано основно. В суботу по полудни занедужав знов один з моряків на тім пароходї; лікарі однак переконали ся, що не на джуму лиш на звичайну недугу сполучену з горячкою. — В Тарнові арештовано якогось Вуйцікевича, котрий сьвященикови лат. обр. о. Бриндзї післав вирок смерти з жаданєм окупу. Вуйцікевич подав в слідстві за спільника якогось Новака, котрого також арештовано. — В дорозі до шпиталю померла на возі при ул. Личаківскій Мария Вільха, зарібниця, літ 44, вдовиця, матїр 2 дітий, котру яко дуже хору везено з села Гряда до львівского шпиталю. — Страйк пекарскої челяди у Львові прибирає щораз грізнїйші розміри. Досї застрайкувало загалом 700 робітників. В місті дає ся вже відчувати брак печива, але люди зачинають вже давати собі раду; реставратори і приватні люди зачинають випікати хліб і булки дома.

— Самоїзди у войсковій службі. Від якогось часу відбувають ся під Берлином проби з самоїздами в цїлях войскових. Розходить ся о то, щоби самоїздами в часї війни можна перевозити по яких-небудь дорогах великі тягари з можливо як найбільшою скоростию. До проб уживають парових самоїздів о силї 60 коний, а 4 або 5 таких возів причіплюють разом і творять один самоїздовий поїзд тяговий. Льокомотива і ваґони мають незвичайно широкі колеса, а то для того, щоби они на звичайних сільских дорогах не заривали ся в землю. Оногди стало ся однак так, що один такий самоїзд мимо того, що мав колеса на 15 центиметрів широкі, зарив ся в новопобудованім гостинци так, що треба єго було аж машиною витягати і підносити в гору та підкладати дилї під колеса, щоби можна поїхати дальше. Дотеперішні проби показали, що самоїздами уживаними до войскових цїлий не можна їздити простими дорогами на пісках і глинах. Дорога мусить бути конче тверда, камінна, щоби самоїзд міг по нїй їхати.

— Про сербского наслїдника престола кн. Юрия ходить від якогось часу чутка, що він вийшов з розуму. З Білграду заперечено тому рішучо, але мимо того заграничні ґазети не перестають займати ся сею справою і на-

---

винах блискучі очи зьвірів, що нетерпеливо дожидали добичи. Але цїле окруженє дивувало їх і они не сьміли увійти на полянку, побоюючи ся засідки. Додавали собі відваги голосним риком.

Я забув цїлком о болю, дожидаючи кождої хвилї, що котрийсь з тигрів вібе в менї свої кігтї. Була в тім незвичайна жорстокість, о якій може не думав король Кван, хоч був би тїшив ся, дізнавши ся о наших муках.

Тревога перед страшною долею, котрої ми не могли оминути, викликала серед нас прояви божевільности: деякі з божевільности наслїдували рик тигрів. Кричали з такою силою, що зьвірята на хвилю утихли і навіть здавало ся, що відійдуть від нас. Але була то лиш коротка проволока, бо незабаром осьмілені тигри увійшли на поляну і один з них кинув ся на котрогось з моїх товаришів.

Немов би на даний знак прочі зьвірі з ревом скочили до нас. Крики жертв змішали ся з хрупотом торощених костий в тигрових зубах. Я утратив сьвідомість, оглушений ударом тигрової лапи. Від тої хвилї нічого не памятаю".

Той чоловік мав дійстно слїди кігтів на голові і на грудях. Певне удало ся зьвірови зірвати шнури і перенести жертву на середину поляни, де ми єї найшли, але принадженний смачнїйшим куском покинув добичу... Рани нещастного були страшні, але нї одна з них не видавала ся смертельною. Два або три днї мав я надію уратувати єго. Однако був надто ослаблений упливом крови і помимо моїх заходів, умер пятого дня. Я спішив з похороном, аби скорше покинути кровавий ліс, небезпечний навіть для нас. Кождої ночи тигри снували ся довкола. Часом при ватрі, що нагле бухнула сильнїйшою полуминию, бачили вартівники хижаків, як крили ся перед сьвітлом в недалекі корчі. Два наші конї, налякані ревом зьвірів, вирвали ся і утїкли, але не удало ся їм відбігти далеко, бо ледве я дізнав ся о їх утечи, чути вже було, як за ними пігнали ся тигри.

Хитрі зьвірі ревіли тої ночи страшно і ми мусїли звернути особливу увагу на прочі конї, котрі причували сумну долю товаришів. Під впливом страху бідні зьвірята, звичайно так спокійні, не пізнавали своїх панів і зривали ся, аби утечи перед грозячою небезпечностию. Всї ми перевели ніч, сторожачи аж до білого дня. Аж при перших проміннях сонця реви утихли і ми могли випочити кілька годин.

Тигри ішли за нашою караваною цїлий час походу через ліс Данґ-гоа. Їх погоня за нами скінчила ся доперва тодї, коли ми переправили ся через ріку, котра дїлила нас від ліса і від єго мешканців. Часом лучає ся, що тигри перепливають ріку, але тим разом бояли ся видко увійти в незвістну їм околицю. Голод ще їм не докучав. Може вернули на полянку, де дикий королик устроїв їм памятний пир.

водять такі факти, з котрих здаєсь виходити, що сербский наслїдник престола хочби й не вийшов з розуму, то все-таки не поступає так, як зовсім здоровий на тїлї і на умі чоловік. Урядово навіть признано, що причину повисшої чутки дала димісия двох ад'ютантів князя, одного по другім длятого, що не вияснено причин тих димісий. Отже заграничні ґазети на основі інформаций з Бїлграду подають тепер поясненє. Кн. Юрий — кажуть — виступав против своїх ад'ютантів в дуже простацкий спосіб, докучив їм і бив навіть по лици. Ґазети пригадують давну історию князя зі своїм учителем Лявассером, котрий не міг дати собі ради з тим молодим чоловіком і мусів остаточно виїхати з Сербії. Князь в злости кидав в него чим попало а раз кинув навіть сифоном в него. Кажуть також, що молодий князь запиває ся і в тім треба шукати причин тих авантур, які виправляє. Віденьска Zeit розповідає про такий недавний жарт князя: В палаті зловлено миш, котру князь взяв, вийшов з нею перед палату і хотїв змусити вояка стоячого на вартї, щоби відкусив голову миши. Ад'ютантам ледви з трудом удало ся відвести наслїдника престола від того.

Нема, здаєсь нїякого сумнїву, що в тих і тим подібних вістях єсть дуже богато пересади і що о ширенє їх старають ся вороги Караджорджевичів, котрих они мають в Сербії і поза Сербією мають дуже богато; мимо того має бути правдою, що сербский наслїдник престола кн. Юрий єсть, легенько сказавши, нарваним чоловіком, з котрим иноді трудно видержати.

— **За приміром з Кепенік.** Штуку, якої доказав фальшивий капітан з Кепенік завдяки войсковому мундурови, починають злочинцї в Нїмеччинї наслїдувати чимраз частїйше в рабівничих цїлях. До одної вдови в Берлинї зголосив ся онегди якийсь чоловік в мундурі офіцира і винаймив у неї мешканє. Зараз на другий день, коли господиня вийшла до міста, фальшивий офіцир розбив їй шафу та бюрко і забравши найдену готівку, пропав без слїду. Подібний факт став ся в Бромберзї. До войскової кантини увійшов якийсь злодїй перебраний за офіцира і заки присутна служба розглянула ся, зрабував 80 марок та трохи товарів.

— **І смерть їх не розлучила.** Серед дивних обставин померло в Берлинї онегди двоє старенька людий. Давний друкар Ґустав Ґелен, 80-лїтний старик, нездужав вже від довшого часу. Мимо того доглядав ще своєї 76-лїтної жінки, котра лежала тяжко недужа. Коли наконець старуха почула, що мусить вже розставати ся з своїм чоловіком а послїдні слова, які ще промовила до него, то була просьба, щоби й він небавком пішов за нею. Та не довго потребувала покійниця ждати на сповненє своєї просьби. Єї смерть тронула так глубоко і сильно вже й без того хорого старика, що він в несповна годину потім помер.

Телеґрами.

Відень 20 падолиста. Субкомітет комісиї виборчої закінчив нинї наради над законом о охоронї свободи виборів. В цїли остаточного уложеня тексту закона збере ся субкомітет ще раз.

Мітава 20 падолиста. (П. А.) У Віндаві повішено 3 засуджених на смерть проводирів розрухів в Туккум і 1 жителя міста засудженого на смерть з причини страйку.

Берлин 20 падолиста. Донесенє мови вже послїдувало формальне іменованє радника Арніма-Крівена пруским міністром рільництва єсть передчасне, однак то іменованє послїдує вже в найблизшім часї.

Петербург 20 падолиста. Розширена вчера на парискій біржи чутка о замаху на ґрафа Віттого єсть неправдива.

Петербург 20 падолиста. (П. А.) З Охти доносять, що ватагу зложену з 7 злодіїв прихоплено в хвили, коли узброєна лагодила ся до виконаня сьвіжого рабунку.

Ченстохова 20 падолиста. Онегди два незвістні люди убили вісьмома вистрілами з револьверів переходячого улицею жандарма зелїзничого. Одного з виновників зловив драґон, що переходив улицею, але драґона застрілив спільник першого убийника. Настав страшенний переполох в містї. В одній хвили позамикано склепи і брами домів. Кільканайцять вояків заалярмованих вистрілами вибігло з касарнї і впали до бровару Шведа, де мали сховати ся напастники. До замкненої брами дано кілька сальв, відтак, коли браму отворено, впали вояки до будинку а видячи якогось чоловіка на даху, застрілили его. Часть міста окружило відтак войско і зарядило погоню, при чім стрїляно богато разів і арештовано богато людий.

Петербург 20 падолиста. На основі рішеня ради міністрів приказав цар, щоби ученики специяльних кляс кадетів в школї маринарки були уважані за позістаючих в станї войскової служби і складали присягу на вірність. Три найвисші кляси зложили вчера присягу.

Петербург 20 падолиста. (П. А.). В домі робітничім коло двірця варшавского прийшло до бійки межи робітниками; кількох робітників убито а богато зранено.

Цетиня 20 падолиста. На засїданю скупштини атакували посли дуже остро кабінет з причини его полїтики заграничної і домагали ся уступленя кабінету. Кн. Николай звернув ся до скупштини, щоби вказала єму спосеред себе кандидатів.

Ґродно 20 падолиста. (П. Аґ.). Офіцир стоячого тут залогою баталїону піхоти зранив тяжко вистрілом з револьвера команданта баталїону а відтак відобрав собі житє.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).